

Ламбертески му нуди пројекат неког историјског рада, који би морао бити урађен на основу грчких извора, у стогој тајности и за три године, за које време ће Пођо добијати хонорар од 500 златних дуката. "Нека ми да шест стотина и пристајем!" - пише Пођо, поручујући Николију да среди тај послити. "Понуђени посао ми се веома допада, и надам се да ћу написати стварчицу достојну читања". Месец дана касније он пише: "Ако видим да се Пјерова обећања... претварају од речи у дела, ја ћу због тог посла радо ићи не само Сарматима, него и Скитима... Држи у тајности пројекте о којима ти пишем. Ако кренем у Мађарску, то мора остати тајна за све, осим неколицине пријатеља". У јуну: "Буди уверен да ћу, само ако ми дају времена... написати ствар којом ћеш бити задовољан... Када себе упоредим с древнима, опет верујем у себе. Ако се добро потрудим, ни пред ким се нећу осрамотити..." Где је он после тога био није познато. По Корнијанију, заиста је због нечега живео у Мађарској. По Товелију, дошао је право у Фиренцу. Да ли је остварена та тајанствена погодба с Ламбертескијем, такође не знамо. Ламбертескијево име нестаје из Пођове преписке, што Гошар објашњава тиме да је Пођо сам редиговао издања својих писама... Али, чак и ако је ствар пропала и погодба није остварена, ипак та епизода оставља одређени утисак. А ево какав: Ламбертески је понудио Пођу да напише неко тајно историјско дело. Тајна је сматрана за толико строгу да је Пођо морао да ради у Мађарској, док су други претпостављали да је он у Енглеској. За то је морао да проучава грчке ауторе... У том раду је требало да се такмичи с античким историчарима, чега се он бојао, али је то и желео. И, коначно, та тајност која је од њега захтевана и коју је он прихватио, показује да понуђени му посао, иако можда и књижевни и научни, није био поштен." [357, стр. 393 и даље]. Ламбертески је имао морално право да се обрати Пођу са таквим предлогом, јер је овај већ једном био ухваћен у фалсификовању. Неколико година раније Пођо је код Николија објавио "Коментаре Кв. Асконија Педијана". "Оригинал на основу кога су објављени ти 'Коментари' нико никада није видео, а све копије је Николи преписивао такође с копије, коју му је Пођо послао из Констанце. Успех је био велики, иако је... учени свет брзо разабрао да ту нешто није у реду. Пођо се, изгледа, и није много трудио да сакрије свој фалсификат... Успех лажног Асконија Педијана изазвао је цео низ других фалсификата тог истог измишљеног аутора, али сви су они били веома груби и брзо су разоткривани. Пођо се... показао само вештији од других... Пре него што започне аферу с Тацитом, он ће покушати да Козми Медичију и Леонелу д'Есте прода један изванредан примерак Тита Ливија, и опет у тајанственим околностима - на сцени је далеки манастир на острвцу Северног мора, шведски монаси и остало. Ту тешко да се радило о фалсификату дела, али је у питању могао да буде фалсификовани примерак. Познато је да је Пођо владао ломбардијским начином писања, и управо је таквим рукописом запрепастио... принчеве. Али ствар је пропала и затим драгоцен примерак нестаје негде без трага... Упадљиво је да у том периоду свог живота Пођо, који је иначе тако плодан, не пише скоро ништа своје... Зато он бескрајно много учи и систематски, једнострано, вероватно припремајући себе за неки важан посао из римске историје императорског периода. Николи једва стиже да му пошаље час Амијана Марцелина, час Плутарха, час Птоломејеву Географију итд." [357, стр. 394 и даље].